

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 lutego 2015 roku nr (...) -Ko Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ustalił miesięczną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu wykonywania pracy przez A. S. (1) w (...) s.c. od 1 czerwca 2014 roku w kwocie minimalnego wynagrodzenia w 2014 roku w wysokości 1.680 zł.

Decyzja została wydana na podstawie art.83 ust.1 punkt 1-3, art.6 ust.1 punkt 1, art.8 ust.1, art.12 ust.1, art.13 punkt 1, art.18 ust.1 w zw. z art.4 punkt 9, art.51, art.54 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2013 roku, poz.1440 ze zm.) w zw. z art.2, art.8, art.13 i art.300 k.p., art.5 k.c., art.58§2 k.c.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż w związku z roszczeniem A. S. (1) o wypłatę zasiłku chorobowego zostało przeprowadzone postępowanie, którego przedmiotem było ustalenie zasadności wysokiej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. Dokonując analizy przebiegu ubezpieczenia A. S. (1) organ rentowy ustalił, iż ubezpieczona zawarła z (...) s.c. umowę o pracę w dniu 1 grudnia 2005 roku. Ubezpieczona została zatrudniona jako kierownik do spraw sprzedaży, w pełnym wymiarze czasu pracy, na podstawie umowy na czas nieokreślony. Od 1 maja 2006 roku nastąpiła zmiana warunków umowy o pracę przez zmianę wymiaru czasu pracy do 1/4 etatu i proporcjonalnie wynagrodzenia. Od 1 czerwca 2014 roku ubezpieczona została zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem 7.000 zł na stanowisku dyrektora zarządzającego. Od 6 sierpnia 2014 roku ubezpieczona przebywała na urlopie wypoczynkowym a od 10 września 2014 roku była niezdolna do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży. Wykonywanie przez ubezpieczoną po zmianie umowy o pracę pracy przez 2 miesiące, zdaniem organu rentowego, wskazuje na celowe wprowadzenie zmian w zakresie pracy i płacy, aby uzyskać wysokie świadczenia z ubezpieczenia w razie choroby i macierzyństwa. Zmiana warunków umowy o pracę, w wyniku której nastąpił znaczący wzrost wynagrodzenia jest czynnością pozorną, sprzeczną z zasadami współzycia społecznego, której celem jest uzyskanie świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego. Zakład zakwestionował zatem podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ustalił wysokość wynagrodzenia ubezpieczonej na poziomie wynagrodzenia minimalnego – 1.680 zł.

W odwołaniu od powyższej decyzji pełnomocnik ubezpieczonej A. S. (2) oraz płatnika składek T. S. i M. S. (1) wspólników (...) spółki cywilnej w Ł. wniosła o uchylenie decyzji w całości i ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne A. S. (1) w kwocie 7.000 zł i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie art.83 ust.1 punkt 2 i 3 w zw. z art.68 ust.1 punkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przez błędne uznanie, że organ posiada uprawnienie do kwestionowania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne osób świadczących pracę na podstawie umowy o pracę.

Na uzasadnienie swojego żądania podała, iż w dniu 1 czerwca 2014 roku ubezpieczona podpisała aneks do umowy o pracę, mocą którego zmieniono ubezpieczoną stanowisko na dyrektora zarządzającego i wynagrodzenie na 7.000 zł. Przyczyną tej zmiany był rozwój przedsiębiorstwa, wzrost zatrudnienia i konieczność koordynacji procesu produkcyjnego i osób za ten proces odpowiedzialnych. Okoliczność ta nie była kwestionowana. Zakład nie kwestionował również świadczenia przez ubezpieczoną pracy w wymiarze ustalonym przez strony w aneksie do umowy o pracę.

Wątpliwości organu rentowego wzbudziło ustalenie wynagrodzenia ubezpieczonej na poziomie 7.000 zł. Wobec niekwestionowania wykonywania przez ubezpieczoną pracy na nowym stanowisku i wymiaru czasu pracy niedopuszczalne jest, zdaniem pełnomocnika skarżących kwestionowanie wysokości wynagrodzenia i podnoszenie zarzutu pozorności czynności prawnej w części.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. S. i M. S. (1) prowadzą działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą C.. T. S. posiada 66% udziałów w spółce a M. S. (1) 34%. M. S. (1) zajmuje się sprawami finansowymi, kadrowymi a T. S. częścią techniczną, oprogramowaniem. (okoliczności bezsporne, mail – k.50 zeznania ubezpieczonej min.00:03:23 protokół z 26.10.2015 r. w zw. z min.00:38:47 protokół z 20.01.2016 r., zeznania M. S. (1) min.00:23:17 protokół z 26.10.2015 r. w zw. z min. 00:57:16 protokół z 20.01.2016 r.)

Spółka (...) wykonuje usługi konstrukcyjne odzieży, przygotowuje szablony, układy krojów. (zeznania M. S. (1) min.00:23:17 protokół z 26.10.2015 r. w zw. z min. 00:57:16 protokół z 20.01.2016 r., zeznania świadka M. M. min.00:05:10 protokół z 20.01.2016 r.)

T. S. jest mężem ubezpieczonej A. S. (1). (zeznania ubezpieczonej min.00:03:23 protokół z 26.10.2015 r. w zw. z min.00:38:47 protokół z 20.01.2016 r.)

Ubezpieczona A. S. (1) ma wykształcenie wyższe zawodowe. Ukończyła studia pierwszego stopnia o specjalności zarządzanie i marketing w Wyższej Szkole (...) w Z.. Od 1996 roku ubezpieczona pracowała jako specjalista do spraw marketingu, kierownik do spraw sprzedaży. (dyplom, świadectwa pracy – akta osobowe, część A – k.109)

Ubezpieczona została zatrudniona przez zainteresowanych na podstawie umowy o pracę od dnia 1 grudnia 2005 roku na stanowisku kierownika do spraw sprzedaży w pełnym wymiarze czasu pracy. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Ubezpieczona zajmowała się obsługą systemu komputerowego (...) 3000 w części dotyczącej sprzedaży, nadzorowała przesyłki, wystawiała dokumenty sprzedaży. (umowa – akta osobowe, k.109, zeznania ubezpieczonej min.00:03:23 protokół z 26.10.2015 r. w zw. z min.00:38:47 protokół z 20.01.2016 r.)

Od 1 maja 2006 roku, na wniosek ubezpieczonej, został zmieniony jej wymiar czasu pracy do ¼ etatu i proporcjonalnie wynagrodzenie do kwoty 225 zł. (wniosek, zmiana warunków umowy – akta osobowe – k.109)

Na tak ustalonych warunkach ubezpieczona pracowała do dnia 31 maja 2014 roku. (okoliczność bezsporna)

W dniu 30 maja 2014 roku strony zawarły aneks do umowy o pracę. Ubezpieczonej powierzono stanowisko dyrektora zarządzającego, określono wymiar czasu pracy na pełny etat i wynagrodzenie na kwotę 7.000 zł. (aneks – akta osobowe k.109)

Ubezpieczonej podlegał pięcioosobowy dział konstrukcji, wzorcowania, przygotowanie produkcyjne odzieży. Ubezpieczona zajmowała się zarządzaniem i przydzielaniem zadań podległym pracownikom, nadzorem nad działem produkcji ubioru, nadzorem nad działem przygotowania konstrukcji odzieży, nadzorem nad przygotowaniem produkcji, procesem sprzedaży, uczestniczyła w spotkaniach z klientami dotyczących warunków współpracy w zakresie terminowości zleceń, wykonania prac, utrzymywała bieżący kontakt z klientami (mailowy, telefoniczny), prognozowała wielkość zleceń i analizowała ich rentowność. (zeznania ubezpieczonej min.00:03:23 protokół z 26.10.2015 r. w zw. z min.00:38:47 protokół z 20.01.2016 r. zeznania M. S. (1) min.00:23:17 protokół z 26.10.2015 r. w zw. z min.00:57:16 protokół z 20.01.2016 r., zeznania T. S. min.00:55:44 protokół z 26.10.2016 r. w zw. z min.01:17:53 protokół z 20.01.2016 r., zeznania świadka M. M. min.00:05:10 protokół z 20.01.2016 r., R. P. min 00:18:33 protokół z 20.01.2016 r., D. Z. min.00:27:55 protokół z 20.01.2016 r.)

Zwiększenie wymiaru czasu pracy ubezpieczonej i zmiana jej stanowiska była spowodowane rozwojem spółki, zwiększeniem zatrudnienia i zwiększeniem obowiązków wspólników, nowymi projektami. M. S. (1) zamierzał uporządkować sprawy kadrowe, dokumenty, przygotować umowy z kontrahentami, wprowadzić nowy system zarządzania sprzedażą. (zeznania M. S. (1) min.00:23:17 protokół z 26.10.2015 r. w zw. z min.00:57:16 protokół z 20.01.2016 r., zeznania ubezpieczonej min.00:38:47 protokół z 20.01.2016 r.)

W okresie gdy ubezpieczona była niezdolna do pracy jej obowiązki przejęli częściowo wspólnicy, M. S. (2) jako koordynator działu wzorcowni (zatrudniona od 1 września 2014 roku) i B. F. jako koordynator konstrukcji.

M. S. (2) zajmuje się przyjmowaniem zamówień od klientów bądź z działu konstrukcji do odszycia wzoru, prototypu, ustala terminu realizacji zamówień, planuje prace krojowni, wzorcowni, prowadzi magazyn. Organizuje pracę 2 krawcowych i 9 krojczych. (zeznania ubezpieczonej min.00:03:23 protokół z 26.10.2015 r. w zw. z min.00:38:47 protokół z 20.01.2016 r., zeznania świadka M. S. (2) min.01:10:50 protokół z 26.10.2015 r.,)

Wspólnicy nie zdecydowali się na zatrudnienie innego pracownika w okresie nieobecności ubezpieczonej na stanowisku dyrektora zarządzającego, bowiem taki pracownik musiałby mieć dostęp do danych firmy, know how. (zeznania ubezpieczonej min.00:03:23 protokół z 26.10.2015 r. w zw. z min.00:38:47 protokół z 20.01.2016 r. zeznania M. S. (1) min.00:23:17 protokół z 26.10.2015 r. w zw. z min.00:57:16 protokół z 20.01.2016 r., zeznania ubezpieczonej min.00:38:47 protokół z 20.01.2016 r.)

Wynagrodzenie M. M. - pracownika wykonującego podobne obowiązki jak ubezpieczona, zatrudnionego na stanowisku dyrektora zarządzającego, pełnomocnika wynosi 8.000 zł. (zeznania świadka M. M. – min.00:15:37 protokół z 20.01.2016 r.)

Pracodawca wypłacał ubezpieczonej wynagrodzenie na rachunek bankowy. (okoliczność bezsporna)

Od 6 sierpnia do 9 września 2014 roku ubezpieczona korzystała z urlopu wypoczynkowego. (ewidencja czasu pracy – k.191, k.193 akt ZUS)

Od 10 września 2014 roku ubezpieczona była niezdolna do pracy z powodu choroby. (ewidencja czasu pracy - k.193 akt ZUS)

Wynagrodzenie za czerwiec 2014 roku ubezpieczona otrzymała na rachunek bankowy w dniu 30 czerwca 2014 roku. (lista płac – k.267-269 akt ZUS, potwierdzenie przelewu – k.285 akt ZUS)

Kolejne wynagrodzenia za lipiec, sierpień i wrzesień 2014 roku były przekazywane na rachunek bankowy ubezpieczonej. (potwierdzenia przelewu – k.283-291 akt ZUS)|

W styczniu i lutym 2014 roku spółka zatrudniała 9 osób, w marcu - 11, w okresie od kwietnia do lipca 2014 roku - 13, w sierpniu 2014 roku - 12 a od września 2014 roku - 16 pracowników. Na koniec 2014 roku spółka zatrudniała 18 pracowników. (listy płac – k.253-281, zestawienie – k.47)

W 2014 roku dochód spółki (...) wyniósł 95.168,90 zł i w poszczególnych miesiącach kształtował się następująco:

- 1) w styczniu – 58.472,12 zł,
- 2) w lutym - 20.502,25 zł,
- 3) w marcu - 4.653,42 zł,
- 4) w kwietniu – minus 20.452,23 zł,
- 5) w maju - 1.266,70 zł,
- 6) w czerwcu – 50.714,71 zł
- 7) w lipcu – 12.111,75 zł,
- 8) w sierpniu – minus 32.754,06 zł,

- 9) we wrześniu - 13.683,56 zł,
- 10) w październiku – 18.528,23 zł
- 11) w listopadzie – minus 11.360,34 zł,
- 12) w grudniu- minus 20.679,46 zł.

W 2014 roku spółka uzyskała przychód w wysokości 1.271.483,27 zł. Poniosła wydatki (w tym na wynagrodzenia) w wysokości 1.176.796,62 zł. (bilans – k.51-63)

Przychód w 2015 roku wyniósł 1.259.633,44 zł, a dochód 252.514 zł. (zeznania M. S. (1) min.00:57:16 protokół z 20.01.2016 r.)

Obowiązki ubezpieczonej są zbliżone do obowiązków wspólników spółki. Ubezpieczona ma dostęp do istotnych danych firmy, klientów, umów. (zeznania M. S. (1) 01:11:49 protokół z 20.01.2016 r.)

Wspólnicy spółki nie wypłacają sobie wynagrodzenia. (zeznania M. S. (1) 01:11:49 protokół z 20.01.2016 r., zeznania T. S. 01:17:53 protokół z 20.01.2016 r.)

Ubezpieczona urodziła dziecko 28 stycznia 2016 roku. O ciąży dowiedziała się na początku lipca 2015 roku. Pierwsze badania w związku z ciążą ubezpieczona miała 2 lipca 2014 roku. (karta ciąży – k.108, zeznania ubezpieczonej min.00:03:23 protokół z 26.10.2015 r. w zw. z min.00:38:47 protokół z 20.01.2016 r.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z ww. dokumentów. Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania ani pod względem autentyczności ani treści merytorycznej.

Zeznana ubezpieczonej, (...) spółki (...), zeznania świadków M. M., M. S. (2), D. Z., R. P. co do zakresu obowiązków ubezpieczonej na stanowisku dyrektora zarządzającego, rozwoju spółki, zastępowania ubezpieczonej podczas jej nieobecności są zgodne. Zeznania te dotyczące wyników osiągniętych przez spółkę, zwiększenia zatrudnienia znajdują potwierdzenie w złożonym bilansie za 2014 rok, zestawieniu zatrudnienia i zaświadczeniu o dochodach. Nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne A. S. (1), mająca bezpośrednie przełożenie na wysokość świadczeń uzyskiwanych przez ubezpieczoną z ubezpieczenia społecznego. Organ rentowy nie kwestionował faktu wykonywania pracy przez ubezpieczoną na podstawie umowy o pracę, zgodnie ze zmianą obowiązującą od 1 czerwca 2014 roku – w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku dyrektora zarządzającego. Organ rentowy zakwestionował wysokość wynagrodzenia przyznanego A. S. (1) na podstawie aneksu do umowy o pracę w wysokości 7.000 i uznał, że podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne odpowiada kwota 1.680 złotych.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt.1 i art. 13 pkt.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2015, poz.121 ze zm., zwaną dalszej części uzasadnienia ustawą systemową) obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych będących pracownikami, w myśl art.18 ust.1 ww. ustawy systemowej, stanowi przychód, o którym mowa w art.4 punkt 9, to jest przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy.

Zgodnie z treścią art.22 k.p. nawiązanie stosunku pracy wymaga zgodnych oświadczeń woli pracownika i pracodawcy. Przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, zaś pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem.

Nie budzi wątpliwości, że w prawie pracy obowiązuje zasada swobodnego kształtowania postanowień umownych, lecz jednocześnie nie można zapominać, że wolność kontraktowa realizuje się wyłącznie w takim zakresie, w jakim przewiduje to obowiązujące prawo. Wynika to wprost z dyspozycji art. 353¹ k.c., który na podstawie art.300 k.p. znajduje odpowiednie zastosowanie do stosunku pracy. Przepis ten wymaga, by treść stosunku pracy lub jego cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) tego stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Odpowiednie zastosowanie art.58 k.c. pozwala z kolei na uściślenie, że postanowienia umowy o pracę sprzeczne z ustawą albo mające na celu jej obejście są nieważne, chyba, że właściwy przepis przewiduje inny skutek, a sprzeczne z zasadami współżycia społecznego – dotknięte są sankcją nieważności bezwzględnej. Jakkolwiek z punktu widzenia art.18§1 k.p., regulującego treść umowy o pracę, umówienie się, co do wynagrodzenia wyższego od najniższego jest dopuszczalne, gdyż semiimperatywne normy prawa pracy swobodę tę ograniczają jedynie, co do minimum świadczeń należnych pracownikowi w ramach stosunku pracy, to należy pamiętać, że autonomia stron umowy w kształtowaniu jej postanowień podlega ochronie jedynie w ramach wartości uznawanych i realizowanych przez system prawa, a strony obowiązuje nie tylko respektowanie własnego interesu jednostkowego, lecz także wzgląd na interes publiczny, który w prawie ubezpieczeń społecznych ma szczególnie doniosłe znaczenie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że o ile nadmierne uprzywilejowanie płacowe pracownika mieści się w granicach swobody kształtowania postanowień umownych na gruncie zasad prawa pracy, o tyle na płaszczyźnie prawa ubezpieczeń społecznych, w którym pierwiastek publiczny zaznacza się bardzo wyraźnie, tym samym postanowieniom można przypisać zamiar nadużycia prawa do świadczeń przysługujących z ubezpieczenia. Wynika to m.in. z alimentacyjnego charakteru tych świadczeń oraz zasady solidarności, która wymaga, by płaca – stanowiąca jednocześnie podstawę wymiaru składki – nie była ustalana ponad granicę płacy słusznej, sprawiedliwej i zapewniającej godziwe utrzymanie oraz żeby rażąco nie przewyższała wkładu pracy, a w konsekwencji, żeby składka nie przekładała się na świadczenie w kwocie nienależnej. Wzorzec godziwego wynagrodzenia, który czyni zadość ekwiwalentności zarobków do rodzaju i charakteru świadczonej pracy oraz posiadanych przez pracownika doświadczenia i kwalifikacji zawodowych uwzględniać powinien między innymi takie czynniki, jak: siatka wynagrodzeń obowiązująca w zakładzie pracy, średni poziom wynagrodzeń za taki sam lub podobny charakter świadczonej pracy w danej branży, wykształcenie, zakres obowiązków, podleganie odpowiedzialności materialnej oraz dyspozycyjność (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2014 roku, I UK 302/13, Lex; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2005 roku, II UZP 2/05, OSNP 2005/21/338).

Przytoczony pogląd Sądu Najwyższego dopuszczający kompetencję organu ubezpieczeń społecznych w zakresie weryfikowania treści umowy o pracę w zakresie postanowień określających wynagrodzenie za pracę, czyli przychód zadeklarowany jako podstawa wymiaru składek, został w podzielony w orzecznictwie sądów powszechnych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24 października 2012 roku, III AUa 1356/12, Lex nr 1237108; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 10 stycznia 2013 roku, III AUa 1039/12, Lex nr 1267331). Stanowisko to Sąd Okręgowy również podziela.

Należy także wskazać, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych działa w zakresie swych uprawnień przyznanych na mocy przepisów ww. ustawy systemowej. Art.86 ust.2 tejże ustawy upoważnia organ rentowy do kontroli wykonywania zadań i obowiązków w zakresie ubezpieczeń przez płatników składek. Kontrola ta obejmuje między innymi zgłoszenie do ubezpieczenia oraz prawidłowość i rzetelność obliczenia, potrącenia i płacenia składki. Oznacza to przyznanie Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych kompetencji do badania zarówno tytułu zawarcia umowy o pracę, jak i ważności jej poszczególnych postanowień, w tym zakwestionowania tych postanowień umowy o pracę w zakresie wynagrodzenia, które pozostają w kolizji z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. Realna możliwość takiej kontroli powstaje po przekazaniu przez płatnika raportu miesięcznego, przedkładanego zgodnie z art.41 ust.1 ustawy systemowej. Dane zawarte w raporcie, w tym wysokość wynagrodzenia

stanowiącego podstawę wymiaru składek, mogą być zakwestionowane zarówno przez ubezpieczonego, jak i przez organ rentowy, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że wynagrodzenie zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa (art.58 k.c.). Z kolei na podstawie art.41 ust.13 w zw. z art. art.68 pkt 1 lit. c ustawy systemowej organ rentowy jest uprawniony do zamiany przekazanych przez płatnika składek informacji o wysokości wynagrodzenia. Decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ingerująca w ten element stosunku ubezpieczeniowego podlega kontroli sądowej w ramach postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w będącej przedmiotem rozpoznania sprawie, kwestionowanie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wysokości ustalonego w umowie o pracę wynagrodzenia, w świetle poczynionych ustaleń faktycznych, nie było uzasadnione.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż od dnia 1 czerwca 2014 roku ubezpieczona A. S. (1) została zatrudniona w (...) spółce cywilnej T. S. i M. S. (1) na stanowisku dyrektora zarządzającego, w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem 7.000 zł. Ubezpieczona dotychczas była zatrudniona w niepełnym wymiarze czasu pracy (¼ etatu) na stanowisku kierownika sprzedaży z wynagrodzeniem odpowiadającym minimalnemu wynagrodzeniu za pracę (ustalonemu proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy). Zmiana stanowiska pracy i związana z nią zmiana wymiaru czasu pracy i wynagrodzenia związana była z rozwojem spółki. Spółka miała nowe zamówienia, nowych klientów, zwiększyła zatrudnienie, przychody spółki sukcesywnie wzrastały. Określenie wynagrodzenia ubezpieczonej na poziomie 7.000 zł miesięcznie odpowiadało jej zakresowi obowiązków, które były zbliżone do obowiązków wspólników oraz było zbliżone do wynagrodzeń ustalonych dla osób wykonujących podobne prace w innych firmach (M. M. zatrudniony jako dyrektor zarządzający pełnomocnik w spółce (...) Oddział w Ł. zarabiał 8.000 zł). Wynagrodzenie ubezpieczonej było najwyższe spośród wynagrodzeń pracowników, jednak żaden z pracowników nie miał porównywalnego z ubezpieczoną zakresu obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności.

Pracodawca wypłacał wynagrodzenie ubezpieczonej na konto. Pierwsze wynagrodzenie ubezpieczona otrzymała w dniu 30 czerwca 2014 roku. O ciąży ubezpieczona dowiedziała się na początku lipca, a zatem już po podpisaniu aneksu i wypłaceniu pierwszego wynagrodzenia. Nie można zatem przyjąć, iż zamiarem stron było umożliwienie skorzystania przez ubezpieczoną z wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z ciążą.

Określenie przez organ rentowy wynagrodzenia ubezpieczonej na poziomie minimalnego wynagrodzenia za pracę nie odpowiada ani zakresowi obowiązków ubezpieczonej, jej kwalifikacjom. Nie jest również porównywalne z wynagrodzeniem wypłacanym w tej branży pracownikom wykonującym podobne obowiązki. Wynagrodzenie ustalone w decyzji byłoby niższe niż wynagrodzenie pracowników wykonujących prace na stanowisku koordynatora działu wzorcowni i koordynatora działu konstrukcji, było równe wynagrodzeniu pracowników wykonujących podstawowe prace.

Reasumując ustalenia faktyczne sprawy potwierdzają, że praca była faktycznie świadczona przez ubezpieczoną w wymiarze i w zakresie powierzonych umową obowiązków, za umówionym wynagrodzeniem. Okoliczności powyższe zostały wykazane przez odwołującą się.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c. oddalił odwołanie, jako niezasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. zasądzając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na rzecz skarżących kwotę po 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Od 1 stycznia 2016 roku obowiązuje rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2015 roku, poz.1805). Zgodnie z treścią §22 ww. rozporządzenia do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego należy ustalić na podstawie §11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności

radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz.U. 2013.490), przy uwzględnieniu treści §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2015 roku, poz.1078).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie złożenia apelacji.

15.02.2016 r.